

Hami qəhrəman ola bilməz

Ancaq hamının bir qəhrəmanı vardır

Vətənini sevən insanlar Vətəni uğrunda canlarını qurban verməyə hazır olurlar. Bilirlər ki, qəhrəman olsalar, hamının qəlbində əbədi yaşayacaqlar.

Qəhrəmanlıq asan iş deyil. Qəhrəman olduqdan sonra hamı səni tanışacaq. Hamı səninlə fəxr edəcək. Zəhmətin ən yaxşı nəticəsi də budur.

Hamı qəhrəman ola bilməz. Ancaq hamının bir qəhrəmanı vardır. Hamı həmin qəhrəmanı araşdırır, axtarır, özünü ona oxşadır və onun kimi olmaq isteyir.

Mənim də ürəyimdə bir qəhrəman var. Əslində, ürəyimdəki o qəhrəmanın da bir qəhrəmanı olub. Onun qəhrəmanları Vətən uğrunda canından keçmişdir. Mən də ürəyimdəki bu qəhrəman kimi olmağa çalışıram.

Bu qəhrəman dünyani titrədən, Hindistanı öz torpağına qatan Nadir şahdır. Onun çox gözəl siyaseti var idi. Bu siyaseti Azərbaycanlı həyata keçirdiyinə görə mən qürur hissi duymuram. Onun fəth etdiyi torpaqlara baxanda köks ötürərək deyirəm: "Kaş o torpaqlar yenə bizim olaydı!?"

Nadir şah tək Qafqazı yox, Şərqi də əhatəsi altına almışdı. O vaxt ermənilər İrəvanda yox idilər və onların Azərbaycana köçməsi Nadir şahın ölümündən sonra baş verdi.

Gəlin, hər şeyi başdan danışım.

Nadir şah Cənubi Azərbaycanda anadan olub. Əslən Azərbaycan tayfası olan Əfşarlar tayfasındandır. Lakin o, Cənubi Azərbaycanlı olduğu üçün onun qurduğu dövlət Fars Dövləti adlanırdı. Bir cəngavər ki, bir Şahənşah ki, Azərbaycan dilində danışır, onu tarixçilər necə fars qəbul edə bilərlər? Əfşarlar həm İranda, həm də Ağcabədi bölgəsində yaşayırdılar.

Nadir şah əla təhsil almışdır. Diplomatıyanı bilmış və Səfəvi dövlətində əsgər olaraq xidmət etmişdir.

Onun ürəyindən Azərbaycan İmpriyasi yaratmaq keçirdi. O, tarixi dəyişdirəcək və yenidən yazacaqdı. Bunu isə heç kəs bilmirdi.

1736-cı il gəlməşdi. Səfəvi tənəzzülə uğrayırdı. Artıq dövlət dağılmış üzrə idi. Çünkü taxt sahibi çox balaca idi və dövləti idarə etmək iqtidarına malik deyildi. Yəni o, bir az da taxtda qalsayıdı, onda Səfəvi dağılacaq,

ingilislərin Persiya dediyi Azərbaycan parçalanacaqdı.

Bunun qarşısını almaq üçün ağalar qərara gəldilər ki, qurultay olsun. Qurultay oldu. Qurultay Muğan tərəfdə baş tutdu. Bu qurultay bir millətin, bir dövlətin, Xətainin əmanət etdiyi imperiyanın taleyini həll edirdi. Ya dövlət olduğu kimi qalacaq, ya da o gənc qəhrəman-Nadir şah yeni dövlət quracaqdı. Nəticə ya elə, ya da belə olmaliydi. Nadirin hazırlıq zamanı bitmişdi. Qəhrəman olmaq lazım idi.

Nəhayət, bütün ağalar gəldilər və qurultay açıq elan edildi.

Nədənsə, bir süküt çökdü. Danışmağa söz yox idimi? Yoxsa dövlətə və 4 yaşlı şaha bir söz deyə bilmirdilər?

Nadir şah narahat oldu. Yox, o hələ ki şah deyildi. Onun şah olmaq zamanı indi idi. O, indi bilirdi ki, bu sükütun xeyri olmayıacaqdır. O, sükütu pozacaq və düşmənləri sükuta qərq edəcəkdir. Onun tək amalı vari-sükütu pozmaq və dövləti xilas etmək.

Ona görə də qəhrəmanım sükütu pozdu: - Ey ağalar, niyə dinmirsiniz? Bu həlliçi qurultayda niyə dinib məsələnizi həll etmirsiniz?

-Bizim dilimiz tutulub, igit. Ümidimiz sənədir -Ağsaqqal qoca dilləndi.

Nadir şah başladı: - Onda icazə ilə məsələmizdən bəhs etmək istəyirəm. Ağalar, bu dövlət Uzun Həsənin Xətaiyə, Xətainin də bizə verdiyi əmanətdir. Səfəvi əhlinə əmanətdir. Lakin əmanətimiz əlimizdən alınır. Dövlət tənəzzülə uğrayır. Siz dinsəniz, əmanətimiz bizdə qalar! Səfəvi çökəməz! Ey ağalar! Ey qızılbaşlar! Hansı ağıllı söyləmiş ki, 4 yaşlı uşaqlı dövləti idarə etməlidir?

-Hökmdarımıza lağ etməyin, bəy!

-Siz o 4 yaşlı uşağa oyuncaq verin! Dövlət oyuncaq deyil! O 4 yaşlı körpə də hakimiyyət iqtidarında deyil! Ağlıınızı başınıza toplayın!

-Bəs onda nə edək?-Hami dilləndi.

-Ümid edirəm ki, Əfşarlar ümid doğruldandır. Artıq Səfəvinin nəslinin davamçısı balaca uşaq olduğuna görə Səfəvi dövləti devrilsin və hökmdarın hakimiyyətinə son verilsin. Mən belə təklif edirəm və deyirəm ki, hökumət mənə və Əfşarlara təhvıl verilsin! Söz verə bilərəm ki, Azərbaycanı anamı sevdiyim kimi sevəcəyəm, anamı qorudugum kimi qoruyaçağam! Dövləti layiqincə idarə edəcəyəm!

Beləliklə, qərar verildi və qurultay bitdi. Qərar bu idi:Səfəvi devrilsin və hakimiyyətə yeni Əfşarlar şahı Nadir şah gəlsin.

Hamı qürur ilə dedi: -Yaşasın Nadir şah! Yaşasın Azərbaycan! Yaşasın Əfşar!

Nadir şah dedi: -Allahdan və dinimdən sonra mənim ən uca saydığını öz dövlətim və xalqımdır.

Mən qızılbaşa və müsəlman olmayana hörmət edərəm. Ancaq xalqıma, mənə və mənim dövlətimə xəyanət edən heç bir kəsə hörmət etmərəm! Ya dövlət başa, ya quzğun leş!

İnsan hər şeyi edə bilər. Padşah da ola bilər, vəzir də. Gərək insan iradəli və hazır ola. Nadir şah əvvəl tarixi dəyişdirəcəyəm dedi, iradəli oldu, hazırlıqlar gördü və nəhayət, öz tarixini yazdı! Dünyada tayı-bərabəri olmayan bir brilyanta - "Kuhi - nur" a sahib oldu! Hindistan adlı uzaq dövləti iradəli olaraq fəth etdi, bütün mənələri aşdı və Dünya tarixinə Şərqi Son Fatehi olaraq adını yazdı.

Mənim qəhrəmanım təəssüf ki, Hindistanda ən pis adam kimi, Azərbaycanda isə qismən tanınır. Nəriman Nərimanov Nadir şah haqqında faciə janrında "Nadir şah" adlı əsər yazmışdır və bu əsərlə çox adam tənış deyil.

Ancaq Nadir şah mənim qəhrəmanımdır. Mən onu layiqincə tanıdıracağam və onun kimi cəsur olmağa çalışacağam!